

Nebezpečí spiritismu

LSTIVÝ SATANŮV SVOD V ZÁVĚRU DĚJIN

Texty na tento týden

Mt 10,28; Kaz 9,5; Iz 8,19.20; J 11,11–14.21–25; 1Te 4,16.17; Zj 16,13.14; Mt 24,23–27; 2Te 2,9–12

Základní verš

„Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.“ (1Te 4,15–17)

Před několika desetiletími se začalo hodně mluvit o prožitcích blízké smrti (NDE). Lidé, kteří se ocitli ve stavu klinické smrti (zastavení krevního oběhu a dýchání), a poté se je podařilo oživit, přicházeli s neuvěřitelnými příběhy o tom, co viděli a slyšeli, když byli „mrtví“. Tisíce takových příběhů byly zadokumentovány a podrobeny různým výzkumům. Na celém světě, včetně toho křesťanského, miliony lidí věří, že příběhy NDE jsou důkazem, že mrtví ve skutečnosti mrtví nejsou. Víra v nesmrtelnost duše je jedním z nejrozšířenějších a nejučinnějších satanových podvodů.

Spiritismus měl svůj počátek už v Edenu, když had lhal Evě a Adamovi: „Nikoli, nepropadnete smrti“ (Gn 3,4). Během historie nabyla tato lež různých forem, ale základní východisko zůstalo – život v nějaké formě pokračuje i po smrti. Tato myšlenka se stala základem jednoho z největších falešných náboženských hnutí 19. století. Sestry Foxovy tvrdily, že mohou komunikovat s duchy mrtvých, kteří odpovídají na jejich otázky. Přestože se později samy přiznaly k podvodu, šílenství spiritismu už naplno zachvátilo společnost.

V závěrečném pozemském konfliktu satan oklame miliony lidí prostřednictvím spiritistických jevů. Kniha Zjevení naznačuje, že to je jeden ze způsobů, jak se ďábel pokusí ovládnout svět.

Cílem této lekce je ukázat, že naší jedinou ochranou proti satanovým klamům v době konce je osobní vztah s Kristem a pevné zakořenění v učení Bible. To se týká i pravdě o smrti a stavu mrtvých, ať už se nás naše smysly budou někdy snažit přesvědčit o čemkoli jiném.

Osnova lekce

Desátá lekce se věnuje dávné satanově lži, že smrtí život nekončí a s mrtvými je možné i po smrti komunikovat. V různých podobách bude tento klam využívat i v závěru dějin světa, aby na lidi silně zapůsobil a získal je na svou stranu. V rámci lekce se proto podíváme, co k tomuto tématu říká Bible.

- Mt 10,28; Kaz 9,5: Lež o možnosti komunikovat s mrtvými (neděle)
- Ž 115,17; Da 12,2: Starozákonní učení o smrti (pondělí)
- 1K 15,51–55; 1Te 4,15–17: Novozákonní učení o smrti (úterý)
- 2Te 2,7–10; Mt 24,23–27: Spiritismus – satanův rafinovaný svod (středa a čtvrtek)

SMRTELNÉ DŮSLEDKY SPIRITISMU

A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle. (Mt 10,28)

Živí totiž vědí, že zemřou, mrtví nevědí zhola nic a nečeká je žádná odměna, jejich památka je zapomenuta. (Kaz 9,5)

Osobní studium

Výmysl, že smrt je ve skutečnosti jen vstupem do nové etapy života, je založen na konceptu přirozené nesmrtnosti duše. Tato pohanská myšlenka se dostala do křesťanství velmi brzy. Bylo to v době, kdy se církev začala vzdalovat od svých biblických základů ve snaze zpřístupnit svou víru širšímu římskému světu. „Učení o nesmrtnosti duše patří mezi falešné nauky, které Řím převzal z pohanství...“ (GC 549; VDV 357)

Co nám může úvodní verš (Mt 10,28) naznačit o údajné nesmrtnosti duše?

Hospodin zakázal svému lidu zapojovat se do okultismu jakéhokoli druhu. Izraelité si měli dát velký pozor na to, aby v jejich středu nebyl žádný „zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých“ (Dt 18,11).

Zákaz byl velmi přísný a jeho porušení se trestalo smrtí ukamenováním (Lv 20,27). Cílem takového tvrdého trestu bylo chránit Izrael před uctíváním falešných bohů.

Čarodějnictví, které si zahrává s temnými silami, je dábelké. Svádí lidi k ne-

pravému uctívání a falšuje skutečný vztah s Bohem, nikdy však nemůže uspokojit nejhlubší potřeby lidského srdce.

Spiritismus je součástí satanova plánu zotročit si svět. Ale Ježíš svou milostí a mocí osvobozuje zajatce z řetězů zla, které je svazují.

Co nás tyto biblické pasáže učí o smrti a komunikaci s mrtvými?

Kaz 9,5

Jb 7,7–9

Iz 8,19.20

Víra, že mrtví jdou ihned po smrti do nebe, zde existuje velmi dlouho. A přestože je podobně jako zachovávaní neděle tato víra nebiblická, je tak pevně zakořeněná, že je velmi těžké se jí vzdát. Lidé používají několik textů vytržených z kontextu, aby se pokusili ospravedlnit své přesvědčení. Toto falešné učení je nijak nechrání před podvody, které si pro ně satan připravil, a to zvláště v závěrečné fázi dějin.

Aplikace

Jaké máš zkušenosti se snahou vysvětlit jiným křesťanům stav člověka po smrti? Co ti při tomto vysvětlování pomohlo?

SMRT VE STARÉM ZÁKONĚ

Mrtví nechválí už Hospodina, nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha. (Ž 115,17)

Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. (Da 12,2)

Osobní studium

Přečti si texty Ž 6,6; Ž 115,17; 1Kr 2,10; 1Kr 11,43 a 1Kr 14,20. Co říkají tyto verše o stavu mrtvých?

Starý zákon neučí o nesmrtelnosti duše. Nemluví ani o tom, že by se věrní měli po smrti vznést do věčné nebeské blaženosti, nebo že by hříšní po smrti sestupovali do pekla, kde budou po celou věčnost mučeni ohněm. Písmo učí, že smrt je spánek. První kniha královská používá k popisu smrti výraz „i ulehl ke svým otcům“ (doslova „lehl si, aby spal“). Žalmy ji nazývají „spánkem smrti“ (Ž 13,4; porovnej Ž 90,5.6). Jób o tomto spánku říká: „Člověk ulehne a nepovstane, a dokud nebesa budou, neprocitne, ze spánku se neprobudí“ (Jb 14,12). Žalmista dodává: „Já však ve spravedlnosti užřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem“ (Ž 17,15).

Když byla poražena a zničena asyrská armáda, o smrti vojáků žalmista říká, že „dřímají svůj sen“ (Ž 76,6). Představa mrtvých jako duchů bez těla, kteří se někde vznášejí připraveni komunikovat s živými, rozhodně není biblická, ale pohanská.

Lidé, kteří nechápou nebo nejsou ochotni přijmout biblickou pravdu o smrti, se stávají bezbrannými vůči satanovým podvodům. „Mnoho lidí se setká s ďábelskými duchy, kteří se jim zjeví v podobě jejich zesnulých příbuzných nebo přátel a budou hlásat naprosté bludy. Tito návštěvníci se budou dovolávat našich citů a konat zázraky, aby svá tvrzení doložili. Musíme být připraveni odolat jim pomocí biblické pravdy, která říká, že mrtví nevědí nic a že tak se zjevují ďábelští duchové.“ (GC 560; VDV 364)

Co dalšího o stavu mrtvých nám říkají tyto starozákonné verše?

Da 12,2

Jb 19,25.26

Smrt je odpočinek ve spánku a trvá až do vzkříšení. Neexistují žádní duchové bez těla, kteří by komunikovali s živými. Přestože pohané věřili v duchovní svět, Izraelité chápali smrt jako spánek až do rána vzkříšení.

Aplikace

Přestože jsme smutní, přemýšlejme o těch, kteří zesnuli v Kristu, takto: zavřou oči při posledním výdechu, a pak, bez ohledu na to, jak dlouho bude trvat, než se Ježíš vrátí, to další, co uvidí, bude druhý příchod Krista. První myšlenka, kterou si uvědomí při vzkříšení, bude: Náhdera! Tak Ježíš se přeje jen vrátil brzy! V čem spočívá krása této naděje?

SMRT V NOVÉM ZÁKONĚ

⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.

⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!

⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?“ (1K 15,51–55)

Osobní studium

Přečti si texty J 11,11–14.21–25; 2Tm 1,10; 1K 15,51–55 a 1Te 4,15–17. Co o smrti říkají novozákonní pisatelé v porovnání s texty Starého zákona, které jsme studovali včera?

Starý i Nový zákon používá symboliku smrti jako spánku. Nejméně třiapadesátkrát se v Bibli slovo „spánek“ používá k označení smrti. Pisatelé Bible se shodují v tom, že po smrti není žádná vědomá existence, která by měla formu nějaké nesmrtelné duše opouštějící mrtvé tělo.

Nový zákon k tomuto tématu přidává další rozměr, který však již naznačovaly i některé starozákonní texty: Při Kristově návratu nastane slavné vzkříšení.

Evangelia zdůrazňují, že věčný život spočívá jedině v Kristu. Ani všichni padlí andělé nemohou okrást věřící o jejich jistotu věčného života. Kristus zvítězil nad smrtí na kříži. Hrob nemůže dále zadržovat své oběti. Kristovo vzkříšení je zárukou, že všichni věřící budou jednoho dne při jeho návratu vzkříšeni z hrobu.

Apoštol Pavel píše: „Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus.

Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu“ (1K 15,16–18). Jaký smysl by měly tyto verše, kdyby mrtví byli hned po smrti v blaženosti nebe? Co by tím Pavel myslel, když říkal, že i mrtví by bez vzkříšení byli „ztraceni“, kdyby už byli v nebi?

Apoštol Pavel zdůrazňuje, že Kristovo vzkříšení je základem i našeho vzkříšení a že bez vzkříšení je naše „víra marná“, jsme „ve svých hříších“ a mrtví „jsou ztraceni“.

Tyto verše jsou v souladu s jinými biblickými texty o naději, kterou máme ve vzkříšení při Ježíšově návratu, kdy dostaneme „dědictví nehynoucí, neposkvřené a nevadnoucí“, které „je připraveno pro vás v nebesích“ (1Pt 1,4). Jsou-li však mrtví již v nebi, proč by Petr mluvil o dědictví, které je pro nás „připraveno“ v nebesích? Je zřejmé, že novozákonní věřící dychtivě očekávali příchod Krista a vzkříšení mrtvých. A tato naděje je inspirovala k věrnosti ve zkouškách života.

Aplikace

Proč je vzkříšení pro křesťany tak velkou nadějí? Co kdyby křesťanství mluvilo o kříži, ale ne o vzkříšení? Jakou naději bychom měli? Proč je tedy vzkříšení důležitou součástí naší víry?

SPIRITISMUS V POSLEDNÍCH DNECH (1)

⁷Ta nepravost již působí, ale jen skrytě, dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo tomu brání. ⁸A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš „zabije dechem svých úst“ a zničí svým slavným příchodem. ⁹Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky ¹⁰a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jdou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila. (2Te 2,7–10)

Osobní studium

Přečti si texty Mt 24,5.11.24; 2Te 2,7–10; Zj 13,13.14 a Zj 16,13.14. Jakému druhu podvodu budou lidé čelit v posledních dnech?

Đábel použije „klamná znamení a zázraky“, aby oklamal zástupy těsně před příchodem Ježíše. Ángel Rodríguez komentuje zrádnou moc démonických duchů následovně: „Jejich moc přesvědčovat nemá svůj zdroj v obsahu poselství, která přinášejí, ale v síle nadpřirozených projevů nazývaných znamení a zázraky. Dělalí (poieó) znamení, čímž se snaží oslovit spíše citovou stránku lidí než jejich rozumové schopnosti. Skutečnost, že tato znamení vykonávají démoni, ukazuje, že sjednocující síla poselství tří démonů [draka, šelmy a falešného proroka] má spiritistický charakter – jejím zdrojem ani původcem není Bůh. Když se kosmický konflikt bude blížit ke svému vyvrcholení, démonická moc vstoupí do arény lidských dějin bezprecedentním způsobem. Spiritismu, jehož samotným základem je nebiblické učení o nesmrtelnosti duše, se téměř podaří ovládnout celý svět.“ (RODRÍGUEZ, Ángel

Manuel. „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages“ v *The Word*, ed. Artur Stele, sv. 2, Silver Spring, MD: BRI, 2021, s. 6)

Proč může být nebezpečné spoléhat se na své pocity? Jakou roli hrají pocity v naší zkušenosti víry? Jak může satan obejít naše uvažování a ovládnout nás prostřednictvím emocí?

„Satan se dlouho připravoval na svůj poslední pokus oklamat svět. [...] Postupně připravoval půdu pro svůj vrcholný podvod tím, jak rozvíjel spiritismus. Dosud svého cíle ještě plně nedosáhl, jeho námaha však bude korunována úspěchem. [...] Kromě lidí, které bude chránit Boží moc prostřednictvím víry v Boží slovo, zachvátí celý svět satanův klam. Lidi, které đábel ukolébává v pocitu, že jim nehrozí žádné nebezpečí, probudí teprve příchod Božího hněvu.“ (GC 561.562; VDV 365)

Naše jediná jistota je v Ježíši a jeho Slově. Je pochopitelné, že miliony lidí, kteří nerozumí stavu mrtvých, se zmítají v bludech umožněných představou, že mrtví po smrti žijí dál.

Aplikace

Před jakými častými podvody jsou chráněni ti, kteří přijímají biblickou pravdu o spánku mrtvých?

SPIRITISMUS V POSLEDNÍCH DNECH (2)

²³Tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam,“ nevěřte! ²⁴Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. ²⁵Hle, řekl jsem vám to předem. ²⁶Když vám řeknou: „Hle, je na poušti,“ nevycházejte! „Hle, v tajných úkrytech,“ nevěřte tomu! ²⁷Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka. (Mt 24,23–27)

Osobní studium

Naše naděje na spasení má své kořeny v tom, co pro nás vykonal Kristus. Jeho probodnuté ruce nás vyzývají, abychom přijali jeho nevyčíslitelně cennou oběť, kterou nám nabízí zdarma. Kristus se brzy vrátí, aby se ujal vlády. Nový zákon popisuje druhý příchod Krista jako „blažené splnění naděje“ (1Tt 2,13).

Satanovým cílem je zničit tuto naději. Bude dělat znamení a zázraky a všechno možné, co by mohlo lidi odvést od biblické pravdy a od spasení v Kristu.

„Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši“ (Zj 14,12). V konečném boji satan udělá vše, co může, aby zabránil lidem dodržovat „Boží přikázání“, nebo zachovat „věrnost Ježíši“, nebo obojí. Proto je třeba si dávat pozor na každé učení, které by nás, byť doprovázené znameními či zázraky, mohlo odvrátit od kterékoli z těchto dvou charakteristik Božího lidu.

Co nám tyto texty říkají o satanově klamavé moci a o jeho způsobu práce?

Mt 24,23–27

2K 11,13,14

2Te 2,8–12

Těsně před koncem času provede satan svůj poslední podvod. „Brzy se na nebi objeví nadpřirozené úkazy jako znamení moci démonů, kteří konají zázraky. Dábelští duchové budou obelhávat vládcy země i celý svět; budou na ně naléhat, aby se přidali k satanovi v jeho posledním boji proti Boží vládě. Objeví se osoby, které se budou vydávat za Krista a budou se pyšnit tituly a poctami, které patří Vykupiteli. Budou zázračně uzdravovat a tvrdit, že mají zjevení z nebe, která však budou odporovat výrokům Písma. Vrcholným činem tohoto podvodného dramatu bude satanovo napodobení Ježíše Krista.

Církev již dlouho tvrdí, že očekává příchod Spasitele jako splnění svých nadějí. Boží nepřítel zdánlivě napodobí Kristův příchod. V různých částech světa se satan lidem ukáže jako vznešená bytost oslňující krásy, podobající se Božímu Synu, jak ho popisuje Jan ve Zjevení (Zj 1,13–15).“ (GC 624; VDV 403)

Aplikace

Proč je důležité znát biblickou pravdu o povaze Kristova příchodu a o stavu člověka po smrti? V čem spočívá nebezpečí, když člověk o těchto pravdách neví?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Nedávno vyšla kniha od Lee Strobela, *The Case for Heaven (Kauza nebe)*. Je založena na myšlence, že po smrti zůstávají mrtví naživu v nějakém druhu vědomé existence a „prožitky blízké smrti“ (NDE) jsou považovány za součást „důkazu“ této teorie. Strobel uvádí příklad: „Jedna dívka měla NDE během operace srdce. Řekla, že se v posmrtném životě setkala se svým bratrem. To ji však překvapilo, protože bratra neměla. Když se později probrala a řekla o této zkušenosti svému otci, ten jí vůbec poprvé prozradil, že skutečně měla bratra, ale že zemřel dříve, než se narodila.“ (STROBEL, Lee. *The Case for Heaven*. Grand Rapids, MI: Zondervan Books, 2021, s. 69) Strobel se ve své knize snaží sladit myšlenku bezprostředního posmrtného života s jasným biblickým učením, že věrní dostanou svou odměnu až při Kristově návratu.

Dostali jsme varování: „Mnoho lidí se setká s ďábelskými duchy, kteří se jim zjeví v podobě jejich zesnulých příbuzných nebo přátel a budou hlásat naprosté bludy. Tito návštěvníci se budou dovolávat našich citů a konat zázraky, aby svá tvrzení doložili. Musíme být připraveni odolat jim pomocí biblické pravdy, která říká, že mrtví nevědí nic a že tak se zjevují ďábelští duchové.“

Před námi je hodina „zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země“. Lidé, jejichž víra není pevně založená na Božím slovu, budou podvedeni a přemoženi. Satan působí „všemožnou nepravostí“, aby získal nadvládu nad lidmi, a jeho klamy se budou stále rozrůstat. Svého cíle však může dosáhnout jen tehdy, podlehnou-li lidé jeho svodům dobrovolně. Kdo chce poznat pravdu a opravdově ji hledá, kdo usiluje očistit svou duši poslušností a všechny své síly soustředí na to, aby byl připraven na zápas, ten najde v Bohu bezpečnou ochranu. Spasitel slíbil: „Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky“ (Zj 3,10). Spíše vyšle všechny anděly z nebe, aby ochránili jeho lid, než by dovolil, aby třeba jediného člověka, který mu důvěřuje, přemohl satan.“ (GC 560; VDV 364)

Otázky k rozhovoru

1. Jak může satan využít spiritismu k ovlivnění mysli člověka? Jakou roli v tom mohou hrát filmy, televize nebo sociální média?
2. Jak byste sdíleli svou víru s přítelem, který právě ztratil milovanou osobu, a uvěřil, že tato osoba je v nebi? Co je vhodné říci, a co ne?